

OBSAH

<i>Na úvod</i>	3
<i>Údel tých, ktorí povstali proti Bohu</i>	4
<i>Životy svätých</i>	5
<i>Pravoslávna ikona</i>	8
<i>Čudotvorné ikony</i>	10
<i>Viera a dnešný svet</i>	12
<i>Detská stránka</i>	14
<i>Lod' a námorník</i>	20
<i>Neuveriteľný zázrak v Sýrii</i>	22
<i>Akcie BPM</i>	24
<i>Blahoželania</i>	26
<i>Pomôžte... + oznam pre odberateľov</i>	28
<i>Recepty</i>	29
<i>Pozvánka</i>	31

**„Čokoľvek ste urobili jednému
z týchto mojich najmenších
bratov, mne ste urobili“.
Mt 25,40**

**Obálka: Ikona sv. Jána Bohoslova na prestole v seminárnom chráme počas jeho sviatku
Púť do Lodomirovej**

ISTINA

*Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XVI./2011*

šéfredaktor: *Lenka Kimaková*
redaktori: *Alexander Haluška, Michal Sivík, Zuzana Repková, Marcela Hvižďáková, Zuzana Sadilková, Juliána Polakovičová, Ján Husár, Tatiana Mihaličová*
pokladníčka: *Tatiana Mihaličová*
technický redaktor: *Peter Polakovič*
detská stránka: *Janka Kobanová, Janka Zajarošová*
redaktori pre distribúciu: *Luboš Omaska, Patrik Palasiewicz*
korektúra: *prot. Peter Kormaník*

Vydáva:

*Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS
tel.: 0948 509 980*

**e-mail: istina12@gmail.com
IČO: 17075947**

www.bpm.orthodox.sk

S blahoslovením Jeho Vysokopreosvietenosti Jána, arcibiskupa prešovského a Slovenska.

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok 5,40 €

Vaše finančné príspevky posielajte na adresu redakcie:

*Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY
Bayerova 8, 080 01,
Prešov,*

*pripadne na účet Istiny:
4008409298/7500.*

*Cirkevne schválené.
Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky v súlade s učením Cirkvi.*

Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

*Vydávanie je povolené Ministerstvom kultúry SR pod číslom EV 3633/09.
ISSN 1335-6739*

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

Na úvod

Leto sa už dávno skončilo a za oknami môžeme vidieť pestrofarebnú jeseň. Tak ako sa menia ročné obdobia, menia sa aj ľudia. V Istine Vám prinášam krátke príbehy. Možno ste si pomysleli, prečo ich tu vlastne píšem? Pre mňa sú tieto príbehy ako ľudia. Koľko ľudí stretne počas dňa na ulici, na zastávke, v škole, v práci a vôbec sa nad nimi nepozastavujeme. No niekedy stretne človeka, ktorý nám zmení pohľad na svet. Dovolím si Vám napísať jeden príbeh, ktorý ma nedávno oslovil.

„Žil jeden chlapec, ktorý mal jednookú mamku. Na jej tvár si nevedel nikdy zvyknúť. Pracovala v školskej jedálni, aby ako vdova mohla synovi zabezpečiť všetky potrebné veci. V jedálni sa stravovali synovi spolužiaci i učitelia, aj im sa protivila jej tvár. Ak prišla počas prestávky pozdraviť syna, hneval sa na ňu, lebo deti sa z neho vysmievali.

Po rokoch sa chlapec oženil, mal deti. O svojej mame im nepovedal. Raz ich išla navštíviť. Keď ju vo dverách uvideli vnuci, začali sa smiať. Ona im povedala, že si pomyslíla meno na zvončeku a odišla.

Vdova vedela, že syn sa vracia do mesta kvôli stretnutiam zo ško-

ly. Mamu však nikdy nenavštívil. Až raz prišiel do rodného domu, no nikoho tam nenašiel.

Iba sused mu dal jeden list, v ktorom stálo: Môj milovaný syn! Vždy, keď si mal stretnutia, som čakala, že ma navštíviš. Ja som sa už nemohla postaviť z postele, aby som Ťa uvidela, tak som ti napísala. Keď si bol malý chlapec, mal si vážny úraz. Nemohla som sa pozeráť ako trpíš. Chcela som, aby si vyrastal ako zdravý, mohol sa hrať s deťmi, študovať a mohol sa pozeráť na svet. Darovala som Ti oko, aby si nemusel cítiť výsmech spoločnosti.“

Tento príbeh ma ešte viac podnietil zabúdať na seba a myslieť viac na iných. Október je mesiacom úcty k starším. Ich milá vráska by nám mala pripomenúť, koľkokrát oni zabudli na seba, len aby nám bolo dobre. V Knihe Prísloví sa píše: „*Poslúchaj svojho otca, ktorý je ti rodičom, a nepohrdaj svojou matkou na jej staré dni!*“ (Pr 23, 22)

Prajem Vám všetkým, malým aj veľkým, aby ste si vedeli nájsť v našich rubrikách chvíľku na oddych a povzbudenia do ďalších dní.

Radka Baková

Údel tých, ktorí povstali proti Bohu

S Božou pomocou chcem porozprávať o údele tých, ktorí bojovali proti Christovi a Jeho svätej Cirkvi, o tých, ktorí prenasledovali Jeho verných služobníkov. Nevypíšem všetko, len toľko, aby sa to zmestilo do tejto malej knižôčky, pretože ak by som chcel napísať všetko, vzniklo by veľa hrubých kníh a častí. Teraz, keď pred nami leží celá história Christovej Cirkvi, od obrátenia Saula (Pavla) až doteraz, napíšeme si, aký zlý koniec postihol všetkch, ktorí povstali proti Pravde:

1. Zradca Judáš – zapredal Christa za 30 strieborných a za to doňho vošiel Satan a začal ho pokúšať, mučiť – a Judáš spáchal samovraždu. A keď sa obesil - „zrútil sa dolu hlavou, rozpukol sa, takže mu vypadli všetky vnútornosti“ (Sk 1, 18).

2. Kajfáš – vodca farizejov, bol hlavným obviňovateľom a „sudcom“ Christa, organizátorom ohovárania a krivých svedectiev proti Christovi a následne aj prenasledovateľom Jeho nasledovníkov. Zem ho však neprijala. Jeho telo po smrti nechcela prijať ani zem, ani voda. Kdekoľvek ho pochovali, jeho telo vyhodilo von. Napokon ostal zavesený v jaskyni.

3. Pilát - podľa Rímskeho zákona síce uznal Christa nevin-

ným, avšak aj napriek tomu Ho vydal na smrť ukrižovaním. Skoro po Christovej smrti ho cisár Tibérius zbavil moci a odovzdal ho súdu. Pilát bol odsúdený do vyhnanstva a umrel pomätený a chudobný.

4. Kráľ Herodes – krvilačný kráľ, ktorého Hospodin nazval líškou a ktorý sa Christovi rúhal. Obliekol Ho do bieleho rúcha a odpravil Ho naspäť k Pilátovi. Po smrti a vzkriesení Christa chytal a mučil apoštolov. Pokladal sa za boha a žiadal od ľudí, aby sa takto k nemu aj správali. No v „určený deň obliekol si Herodes kráľovské rúcho, posadil sa na trón a prehovoril... A zaraz ranil ho anjel Hospodinov, pretože nevzdal Bohu slávu a žraný červami, vypustil dušu“ (Sk 12, 21-23).

5. Cisár Nero - ohňom a mečom prenasledoval kresťanov. Predniesol posledný príhovor pred popravou sv. Petra a Pavla. Kresťanov natieral smolou a podpaľoval ako fakle. Podnecoval Rím, aby prenasledoval kresťanov. Ako však nakladal s inými, sám skončil – zabil sa mečom.

Svjatiteľ Nikolaj Serbskij –
Tvorite dela pravdy.

Spracoval jM

ИСТИНА

Prepodobný otec Ján Rylský

Náš prepodobný otec Ján Rylský, veľký pôstnik, pochádzal z bulharskej dediny Skrina. Po smrti svojich rodičov rozdal všetok svoj majetok chudobným, lebo od svojej mladosti si zamiloval Boha viac ako čokoľvek ostatné. Prijal mníšstvo a odišiel zo svojej rodnej dediny iba v jedinom oblečení, ktoré si ponechal. Vyšiel na istú vysokú horu a tam začal svoj asketický boj. Živil sa iba divokými rastlinkami. Po istom čase však diabol naviedol zbojníkov, tí napadli Jána a vyhnali ho odtiaľ. Tak prepodobný Ján odchádza do Rylskej pustovne a tam pokračuje v podvižníckom živote. V Rylskej pustovni si našiel búľavý strom, v ktorom sa usadil, a celý čas strávil v pôste prelievajúc slzy v modlitbách. Tak prebýval v neustálej modlitbe pred Bohom. V pustovni prežil šesťdesiat rokov, pričom sa živil iba lesnými rastlinkami, nikdy nevidel človeka a bol obklopený iba divokou zverou. Boh, vidiac námahu svojho služobníka, prikázal na tomto mieste vyrásť hrachu, ktorým sa svätý Ján živil dlhé roky.

Raz však pastieri odkryli

miesto prebývania svätca a rozpovedali o tom mnohým ľuďom. Stalo sa to takto: ovce sa nečakane splašili a utekali po strmých svahoch až pokiaľ nedošli k miestu, na ktorom žil svätý Ján. Pastieri boli prekvapení týmto stretnutím. Pustovník sa ich spýtal: „Prišli ste hladní? Natrhajte si z môjho hrachu a najedzte sa.“ Oni jedli a nasýtili sa, akurát jeden z pastierov si natrhal mnoho strukov do kapsy, do zásoby bez blahoslovenia – dovolenia starca. Keď potom po ceste ponúkol i ostaných, zistili, že struky sú prázdne a nie je v nich hrach. S pokáním sa vrátili k starcovi a prosili o odpustenie. Ján im odpustil a s úsmevom dodal: „Vidíte deti, tieto plody sú Bohom určené na obživu v pustatine.“

K prepodobnému Jánovi začali prichádzať ľudia, prinášali mu chorých a tí sa modlitbami svätého uzdravovali z najrôznejších chorôb. Istý človek bol niekoľko rokov posadnutý zlým duchom, keď zazrel pútnikov smerujúcich k svätému Jánovi, začal ich nasledovať. Nepriblížili sa ešte ani na verstu k Rylskej pustovni, keď posadnutý človek spadol na zem a za-

čal hrozne kričať: „Nemôžem ísť ďalej, páli ma oheň!“ Pútnici zviazali posadnutého a pri-niesli ho k prepodobnému pro-siac ho, aby uzdravil chorého. „Deti moje, povedal svätý sta-rec, toto nie je v mojich silách, veď ja som nemohúci človek

tak ako i vy! Jedine Boh ho môže uzdraviť.“ No pútnici neustávali v prosbách. Prepodobný pustovník vzniesol svoje modlitby k Bohu a v momente sa chorý uzdravil. Tak všetci oslavovali všemohúceho Boha.

C h ý r o jeho živote sa rozniesol po celej krajine a mnohí túžili napodobniť život prepodobného Jána. V neďalekej jaskyni postavili chrám a pri ňom postupne vznikol monastier. Igu-menom sa stal svätý Ján, bol

dobrým pastierom, veľa neve-riacich priviedol k Bohu a Bo-žím menom uskutočnil slávne zázraky.

Dosiahnúc hlbokú starobu, svätý Ján zavŕšil svoj život v tomto svete. Stal sa hodným večného blaženstva na nebi. Usnul

18. augusta 946, keď mal sedemdesiat rokov.

Po dlhšom čase sa zjavil prepodobný Ján svojím žiakom a prosil ich, aby preniesli jeho ostatky do mesta Sredec a tam ich uložili v chráme s v ä t é h o evanjelistu Lukáša. Tak

sa aj stalo, navyše, keď žiaci odkryli hrob, zistili, že telo tohto veľkého askétu je neporušené a vydáva veľmi príjemnú vôňu (blahouchanije). Učeníci ostatky preniesli ako im to prikázal

svätý Ján. V meste Sredec bol neskôr postavený nový chrám zasvätený práve prepodobnému Jánovi Rylskému a doň boli prenesené i sväté ostatky.

Mnoho rokov neskôr maďarský kráľ zaútočil na Grécku zem (Bulharsko bolo vtedy ešte pod Byzantskou ríšou) zachvátil i časť dnešného Bulharska. Keď sa dostal do mesta Sredec, zobral odtiaľ ostatky svätého, lebo veľa počul o zázrakoch, ktoré sa pri nich dejú. Prikázal ich s úctou odniesť do Maďarska a uložiť ich v meste Ostrihom. Keď ostrihomský arcibiskup počúval o zázrakoch a uzdraveniach, ktoré sa dejú pri ostatkoch svätého Jána Rylského, nechcel tomu uveriť. „Ani v starých knihách sa nespomína taký čudotvorec (svätec činiaci zázraky),“ hovoril ostrihomský arcibiskup a nechcel prísť vzdať úctu svätému. Vtedy nečakane onemel. Arcibiskup pochopil, že príčina jeho nemoty je v tom, že urazil pamiatku svätého Jána. Preto sa s pokáním poponáhľal k rakve s mošdami (ostatkami) prepodobného a prosil ho o odpustenie svojej viny. Služobník Boží prepodobný Ján vypočul modlitby ostrihomského arcibiskupa a rozviazal mu jazyk tak,

že mohol opäť zreteľne a jasne rozprávať ako predtým. Arcibiskup potom na znak pokánia všetkým rozprával o svojom prehrešku a o zázraku, ktorý na ňom vykonal veľký služobník Boží Ján Rylský.

Ešte mnoho iných slávnych zázrakov vykonal svätý Ján v Maďarsku. Vtedy sa maďarský kráľ spamätal, dal z úcty obložiť rakvu s ostatkami prepodobného striebrom i zlatom, vzdal im úctu a s veľkou zbožnosťou ich odoslal späť do mesta Sredec. Tak boli v roku 1097 ostatky znovu uložené v jeho chráme.

Neskôr boli ostatky prepodobného Jána Rylského prenesené do mesta Ternov, kde ich uložili v novopostavenom chráme. Bolo to 19. októbra 1238.

Tropár hl. 1.

Pokajánija osnovánie, propisánie umilénija, obraz utišénija, duchóvnaho soveršénija, rávno ánhelom žitié tvoje býst prepodobne: V molítvach úbo i proščéniih, i v slezách prebyvája, ótče Ioánnne, molí Christá Bóha o dušách nášich.

Podľa knihy „Žitija svjatyh, Dimitrija Rostovskogo“

spracoval Alexander Haluška

Ikonoграфия sviatku Stretnutia Hospodinovho

Ide o udalosť stretnutia Christa so spravodlivým Simeonom pri príležitosti prínosu obety za Bohomládenca i Jeho Matku v štyridsiaty deň od narodenia. Bolo to vlastne vykúpenie prvorodeného dieťaťa, ktorého ustanovil Boh ešte počas života Mojžiša, keď si na službu vyvolil rod Levitov. Bola to aj spomienka na prvorodených v Egypte,

desiatu a najstrašnejšiu ranu od Boha na Egypt. Taktiež, podľa zákona bola matka dieťaťa nečistá 40 dní a až po vykonaní predpísaných rituálov mohla

opätovne navštevovať chrám a podobne. Udalosť sa odohrala v jeruzalemskom chráme a je opísaná v Evanjeliu podľa Lukáša (Lk 2, 22–38).

Toto stretnutie má niekoľko symbolických významov – je to stretnutie Boha a ľudstva, stretnutie starej a novej epochy. Ikona nám približuje práve toto. Obrad očistenia a všetko, čo malo byť vykonané podľa Mojžišových zákonov, je zachytené len zobrazením

dvoch holubov, ktoré priniesli ako obetu. Holúbätá nesie v rukách spravodlivý Jozef, ktorý je zobrazený na ľavej strane ikony za Presväťou Bohorodičkou. Tá

je zobrazená do svojho typického červeno-modrého rúcha a gesto jej rúk symbolizuje odovzdanie Christa na službu ľudskému rodu.

Vpravo sa zobrazuje spravodlivý Simeon Bohoprijemca, ktorý drží dieťa Christa na rukách. Je zobrazovaný ako veľmi starý (obzvlášť dlhá brada), pretože podľa tradície mal v dobe stretnutia vyše dvesto rokov. Bola to Božia vôľa, ktorú mu zvestoval anjel, keď prekladal Starý Zákon do gréckeho jazyka (Septuaginta). Neveril slovám proroka Izaiáša, že panna počne a porodí syna, preto ich chcel preložiť inak (žena počne a porodí syna). No dostal zjavenie, že nezomrie, pokým nebude na svojich rukách niesť syna z panny, teda Mesiáša Christa z Panny Bohorodičky. Keď sa tak stalo, Simeon vyriekol nádherné slová: „Nyňi otpuščajesi raba tvojeho Vladyko...“ a požehnal Mládenca i Jeho Matku. Bohorodičke predpovedal utrpenie, ktoré bude znášať kvôli svojmu synovi. Za Simeonom (niekedy pri Jozefovi) stojí ešte prorokyňa Anna (spomína sa v Evanjeliu), ktorá drží v rukách zvitok – symbol naplnených prorocietv.

Na ikonách je dôležitým detailom prestol, nad ktorým je prístrešok, čo je vlastné len kresťanským chrámom. Je umiestnený za postavami Christa a Bohorodičky (často takmer v centre ikony).

Udalosť sa odohrala vo vnútri, v interiéri, o čom svedčí červená látka (plátno) spájajúca krajné budovy kompozície, alebo podlaha, ktorá je jednofarebná a bez zobrazenia tráv či iných detailov.

Ikonografia sviatku sa sformovala už v deviatom storočí, neprešla výraznými zmenami, pretože je celá založená na texte Evanjelia.

Protodiakon Ján Husár

Použitá literatúra:

УСПЕНСКИЙ, Л. А.:

Богословие иконы Православной Церкви. Москва 1997.

ЕВДОКИМОВ, П.:

Искусство иконы. Богословие красоты. Клин 2005.

АЛЕКСЕЕВ, С.:

Иконописцы Святой Руси. Санкт-Петербург 2008.

АЛЕКСЕЕВ, С.:

Энциклопедия православной иконы. Санкт-Петербург 2007.

Ikona Božej Matky „Ijerusalimskaja“

Zbožná tradícia hovorí, že táto ikona bola napísaná svätým apoštolom Lukášom 15 rokov po Christovom vznesení sa na nebo. Svätý apoštol napísal túto ikonu v Getsemanskej záhrade.

Z Jeruzalema bola táto ikona najprv prenesená do Konštantínopolu gréckym kráľom Levom Veľkým a bola umiestnená v chráme Bohorodičky, nazývanom „Pigii“, čo v gréčtine znamená Prameň.

Po zázračnej záchrane, vďaka modlitbám pred touto ikonou, od napadnutia Skýtov bola ikona prenesená do Vlacherského chrámu, kde sa nachádzala okolo 300 rokov. Začiatkom 10. storočia, keď sa ruské vojská vydali na výpravu do Konštantínopolu, Jeruzalemská ikona Bohorodičky bola odnesená do Chersonu. Keď sa tu neskôr krstil svätý Vladimír, vzal túto ikonu so sebou do Kyjeva. V Sofijskej katedrále bola viac než 400 rokov ako požehnanie po prijatí pravoslávnej viery v Kyjevskej Rusi. V 14. storočí bola ikona prenesená do Moskvy a uložená v Uspenskej

katedrále.

Počas vpádu Francúzov bola táto ikona v roku 1812 preneseaná do Paríža, kde sa nachádza dodnes v katedrále Božej Matky.

Táto ikona chráni pred požiarom, cholerou, stratou dobytku, pomáha pri chorobách očí a slepote, pri ochrnutí a ochabnutí. Deň sviatkovania tejto ikony je ustanovený na 12./25. októbra.

Modlitba:

Presvjatája Hospože Vladýčice Bohoródice, upovániže vsich upovájuščich na Ťa, Zastúpnice pečálnych, Pribížišče otčájan-ných, vdov i sirót Pitáteľnice! Uslýši i pomíľuj ny, hrišnyja i nedóstoynja rabý Tvojá, so umilénijem ko prečístomu Tvojemú obrazu pripádajuščija: umolí, Milosérdaja Vladýčice, Sýna Tvojehó i Hóspoda nášeho Iisúsa Christá, da otvratít ot nas právednyj hñiv Svoj, da prostít hrichí i bezzakónija náša, jáko da spodóbimsja bláhostiju Jehó skončáti žitijé naše v pokajániji i polučíti mílošť Jehó so vsími izbránnymi Jehó, jáko blahoslovéna i preproslávléna jesí vo víki vikóv. Amíň.

Juliana Polakovičová

Slava Isusu Christu drahí bratia a sestry! Viera a dnešný svet. Ľudia v dnešnom svete už úplne stratili vieru, neveria ani jeden druhému, každý sa len bojí sám o seba a o svoj majetok, aby oňho neprišiel; dávajú si bezpečnostné zámky na dvere, inštalujú poplašne zariadenia, aby ich nikto nemohol okradnúť a boja sa o svoj život, chcú žiť čo najdlhšie a pri tom si neuvedomujú, že to nie je v ich právomoci, ale v moci Božej. On jediný vie, kedy a koho čo čaká. Ešte keď som neštudoval na fakulte, som tiež takto bral život, bál som sa, čo ma čaká v živote, že ostanem sám, bál som sa aj smrti, ale po nástupe sa mi otvorili oči a pochopil som, že to všetko je len klam a že v živote sa nie je čoho báť, viem to na základe vlastných skúseností. Častokrát sa stretávam s názormi ľudí, že sa boja o svoj život. Ale položme si otázku, čoho sa mám v živote báť? Veď keby som máł žiť v strachu, tak nechodím ani von, lebo by

som sa bál, že ma zrazí auto a umriem, ale to je nezmysel; vždy, keď niekde idem, verím tomu, že Boh sa o mňa postará. Vždy, keď niekde idem, nejdem tam s pocitom strachu, ale s pocitom, že ma tam čaká niečo krásne. Ľudia v dnešnom svete sa tak o všetko boja, že úplne stratili vieru. Každý sa o niečo bojí, či už o život, alebo o majetky, ale čo ľudia, ktorí nič nemajú? Keď som robil v lete v Bratislave, robili tam jeden projekt, ktorý predpokladal spoluprácu s ľuďmi, ktorí predávali časopis Notabene a pýtali sa ich na rôzne veci zo života, čo si cenia v živote, kto je ich najlepší priateľ. Veľmi ma dojalo, čo tam o sebe popísali, skoro každá odpoveď z desiatich predajcov bola rovnaká. Na otázku, čo si cenia v živote, odpovedali, že si cenia svoj život. To si v dnešnom svete málokto cení. Alebo že si cenia jeden druhého. A kto je pre nich najlepším priateľom? Skoro vždy to bolo nejaké

zvíra. A v čo veria? Povedali, že veria v to, že predajú čo najviac kusov časopisu, aby si mohli poplatiť čo im treba. Ja osobne som veľmi závislý na peniazoch a neviem si bez nich predstaviť život. Svojím spôsobom sa tiež bojíam o to, aby som mal nejaký príjem, ale minule som šiel do Košíc a jedna pani predávala kukuricu na stanici, bolo mi tak ťažko na duši, že niekto musí predávať kukuricu, aby si mohol zaplatiť, dajme tomu, elektrinu, a ja mám peniaze a častokrát ich vyhadzujem na hlúposti. Tieto slová boli zamerané na vieru a dnešný svet a ja verím, že o týchto ľuďoch a aj o všetkých na svete sa Boh postará, aby každý na svete sa mal dobre a aby nikto netrpel. Ja verím a som kresťan a preto som si na záver vybral slová, ktorými by sa mal riadiť každý kresťan a to Symbolom viery, ktorý znie: „Verím v jedného Boha, Otca Vševládcu, Stvoriteľa neba i zeme, všetkého viditeľného i neviditeľného. I v jedného Pána Isusa Christa, Božieho

Syna, jednorodeného, z Otca zrodeného pred všetkými vekmi. Svetlo zo Svetla, pravého Boha z pravého Boha, zrodeného, nie stvoreného, tej istej podstaty s Otcom, skrze ktorého všetko bolo stvorené. Ktorý pre nás ľudí a pre našu spásu zostúpil z nebies, vtelil sa zo Svätého Ducha a Panny Márie a stal sa človekom. Za Pontského Piláta bol za nás ukrižovaný, trpel a bol pochovaný. A v tretí deň vstal z mŕtvych podľa Písem. A vystúpil na nebesá a sedí po pravici Otca. A znova príde so slávou súdiť živých a mŕtvych, a Jeho Kráľovstvu nebude konca. I v Ducha Svätého, Pána životvorného, ktorý vychádza z Otca a ktorý s Otcom i Synom je spolu uctievaný a oslavovaný, ktorý hovoril skrze prorokov. V jednu, svätú, všeobecnú apoštolskú Cirkev. Vyznávam jeden krst na odpustenie hriechov. Očakávam vzkriesenie mŕtvych a život budúceho veku. Amiň.

Bohoslovec Vladimír

Kto je to „starec“?

Starec v cirkevnom živote nie je akýsi starý a šedivý človek. Pozrime sa na to bližšie. Obyčajný starec môže prežiť dlhý život, napríklad osemdesiat alebo aj deväťdesiat rokov. Pritom nemusí zmúdiť a ostane zlým, skúpym a závistlivým. To sa občas stáva, najmä s tými starými ľuďmi, ktorí neveria v Boha. Nemodlia sa, nechodia do chrámu, nerozmýšľajú o svojich nedostatkoch, hriechoch a nechcú sa napraviť. To znamená, že žijú ako príde.

Cirkevný starec je človek,

ktorého môžeme a musíme počúvať. Je to čestný, dobrý a múdry učiteľ. My kresťania môžeme starcami nazývať dokonca aj mladého človeka. Si prekvapený, ako je to možné? Akýže je on starec, keď je mladý? Skutočnosť je taká, že mladý starec sa rovná umom a dušou múdremu a životom skúsenému človeku. Ako sa to stalo a kedy sa stihol stať múdrym? Veľa sa modlil k Bohu a Boh ho obdaroval múdrosťou a čistým svedomím. Ako sa vraví, Boh mu daroval múdrosť.

Starec má vždy žiakov, jedného, dvoch alebo aj niekoľko. Vidí skrze nich ako keby boli priehľadní. Vidí a vystihuje ich myšlienky a city. Žiak nestihne ani ústa otvoriť a starec hovorí: „Viem, že nad niečím rozmýšľaš, syn môj. Nerob to, nie je to pre teba užitočné.“ Znamená to, že starci vedia mnohé veci vopred.

Starci môžu predvídať, čo sa s človekom stane zajtra, v priebehu niekoľkých dní alebo o rok. Pretože želajú ľuďom len dobro, upozorňujú ich a radia im ako konať, aby sa im neprihodilo nešťastie.

Starci nielenže vedia čo majú ľudia na srdci, ale často vidia anjelov aj zlých duchov, ktorých my nemôžeme vidieť. Starec

sa s niekým rozpráva a všima si, že za chrbtom toho človeka stojí zlý démon.

A vtedy starec hovorí:

„Syn môj, rozlúč sa so svojim hriechom, ktorý za tebou chodí po špičkách, inak sa ti nepolepší. Musíš sa prestať rozčuľovať, hnevať sa a vravieť hrubé slová. Ak to nespravíš, zlý duch ťa umučí.“

Žiaci musia počúvať každé slovo, ktoré im starec povie. Nikdy sa s ním nemôžu hádať a oponovať mu. Nikdy nemôžu vravieť „nie“, ale iba „požehnajte“. To je presne

to, čo: „zaiste spravím“. Starcovi žiaci neprijímajú žiadne vážne rozhodnutia sami. Či už im niečo zišlo na um, ihneď idú za starcom a pýtajú si od neho radu, čo

urobiť.

O všetkom mu úprimne rozprávajú, dokonca aj o najmenej myšlienke. Najmä ak je zlá a protivná.

Takí sú starci, svätí učitelia našej Cirkvi.

Preklad z: А. Худошин, Сказания о русских Святых для детей.

Milé deti!

Aj v tento jesenný mesiac sme si pre Vás, našich najmenších čitateľov, pripravili zábavné úlohy. Významným sviatkom v tomto mesiaci je Pokrov Presvätej Bohorodičky a ak správne vyplníte vedomostné úlohy, tak sa o ňom niečo dozviete.

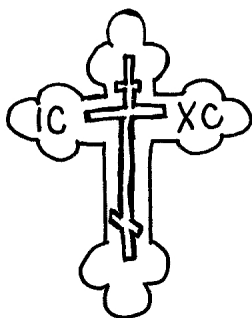
1. V tejto úlohe musíte označiť a rozhodnúť, ktorá veta je pravdivá a ktorá nepravdivá. Ak správne vyplníte úlohu, dozviete sa niečo zaujímavé o krásnom sviatku Pokrovu Presvätej Bohorodičky.

- a) Pravoslávni kresťania vnímajú Bohorodičku ako najsvätejšiu zo všetkých anjelov aj ľudí.
- b) Presvätá Bohorodička sa zjavila nad ľuďmi vo Vlacherskom chráme Presvätej Bohorodičky v Moskve.
- c) Pokrov Presvätej Bohorodičky dokazuje neustálu ochranu kresťanov Božou Matkou.
- d) Opasok Presvätej Bohorodičky sa nachádza v Rusku.
- e) Cirkev ospevuje Bohorodičku, pretože ona v mene celého ľudstva dala svoj slobodný súhlas na vtelenie Božieho Syna.

2. Porozhádzovali sa nám písmenká z modlitby k Presvätej Bohorodičke. Správne ich zoradíte a pod porozhádzované písmenká napíšete modlitbu.

P			B		S	
	R			O		P
E		S	H		A	
	V			O		S
J			O	R	I	N
	A			D		A
T					I	S
	A		C			
J				E		
	A					

3. Vašou treťou úlohou je pomôcť otcovi duchovnému nájsť cestu ku krížu.

Π Π

Ποκρόβζ πρεσῳτία βῳβι

π π
(P)

Pokróv Presvjatýja Bohoródicy
Pokrov (záštita) Presvätej Bohorodičky

Πρεωβραζένιτε γῳα βῳα ἡ εῳσα nášeho íhca χριῳῳ –
Preobražénije Hóspoda Bóha i Spása nášeho Iisúsa Christá
(Premenenie Hospoda Boha a Spasiteľa nášho Isusa Christa)

πόστζ – póst
(pôst)

πῳρόκζ – prorók
(prorok)

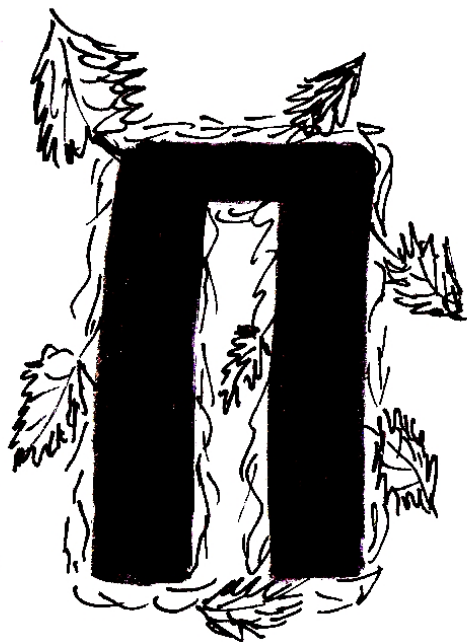
πῳτόλζ – prestól
(prestol)

πῳτέχα – Predtéča
(Predchodca)

Правнло вѣры ѿ ѿбразъ
крѣпости, воздержанїа
оучителя,

яви та стадо твоемѹ, яже
вещей истинна: сегѡ ради
стажалъ еси смиренїемъ
высокаа, нищетѡю богатаа,
отче священноначальниче никѡлае,
моли хрѣта бѣа, спсати насъ
душамъ нашимъ.

П - 80

Právilo víry, i obraz krótosti, vozderžánija učiteľa, javi ta
stádu tvojému, jáže veščěj ístina: sehó rádi stažál jesí
smirénijem vysókaja, niščetóju bohátaja, ótče
svjaščennonáčalniče Nikólaje, molí Christá Bóha, spastísja
dušám nášym.

Kánonom (Pravidlom, meradlom) viery a ikonou (obrazom,
vzorom) vlúdnosti, učiteľom zdržanlivosti ta spravila pre
tvoje stádo pravdivosť vecí: preto si získal poníženosťou to,
čo je vysoké, a chudobou to, čo je bohaté: otec hierarcha
Nikolaj, pros Christa Boha, aby spasil naše duše!

Pripravila: Tatiana Mihaličová

Loďka a námorník

Nočné závoje na nebi boli odhrnuté jasným brieždením. Odhalené nebo bolo belasé a skaly pod ním biele ako sneh, pod vodou ktorou sú po tisícročia omývané. Na brehu mora nebol nik, iba jedna osamelá loďka a námorník, ktorý sa už chystal vyplávať na more.

„Nevstupuj na mňa, námorník, nedotýkaj sa ma. Mám svoje vlastné túžby a sny. Bojím sa tvojich ťažkých dlaní a silných ramien. Nechaj ma dnes odísť a vyplávať samotnú.“ – riekla loďka. Nato sa námorník začudoval a jeho mocné ruky, ktoré prali siete v plytkej vode medzi skaliskami, na chvíľu znehybneli. Hneď rozprestrel siete oproti slnku, zostúpil do mora, aby mohol vymaniť hrdzavú kotvu zo skalnej rozsadliny. Vyhodil ju na palubu a pomaly odchádzal mokrými chodidlami po hrejivom piesku.

V tomto momente bola loďka voľná. Jej nalakovaný trup sa ťarba-vo prevažoval v miernych vlnách ako kačka.

Pomaly už uplynul deň a loďka ešte stále nestratila pevninu z dohľadu.

„Prečo to ide tak veľmi pomaly, prečo sa skoro vôbec nehýbem?“ – riekla nechápavo. „Hej, čierna noc, príď a rozduchaj na mori divoké krídla vln! Ako dlho ešte budem čakať, kým ochutnám závratnú slasť slobody?“

Noc však prišla pokojná, dôstojným tichom kráčala po lesklej dlažbe oceánu. Na čiernom saténovom rúchu jej žiarili brilantové náhrdelníky, ktoré osvetľovali plachetnicu, kníšču sa ako príznak pod bezoblačným nebom.

„Kam ťa máme zaniest?“ – šelestili vlny nad ránom, keď sa z juhu zdvihol tichý vánok.

„Konečne“ – pomyslela si loďka. Obzrela sa napravo, obzrela sa naľavo, potom dopredu a dozadu, no uzrela len nespočetné brázdy vln. „Neviem“ – povedala bezradne. „Je to tu všetko rovnaké, také pusté...“

Pomaly sa

dni mŕňali. Všetky boli rovnako dlhé, rovnako mokré, rovnako belasé a slané. No tu sa zjavil vietor, tak dlho očakávaný a opýtal sa: „Kam ŕa mám zaniest?“ Tancoval zrazu vedľa nej po spenenej vode. V diaľke zazrela úzky tmavý pás, jediný záchytný bod v tej vodnej pustatine. „Tam, vietor, drahý priateľ, dopredu, k neznámej zemi v diaľke pred nami.“ Vietor jej nato riekol: „Rozprestrie teda plachty, loďka, a ja sa do nich opriem svojim chladným vzduchom.“ „Nemôžem rozprestrieť plachty, vietor, veď nemám ruky človeka. Zodvihni vlny a na ich dlaniach ma vezmi k pevnine.“ Vietor hovorí ďalej: „Uchop teda kormidlo a ja zobudím vlnobitie.“ No loďka beznádejne vraví: „Ja nemôžem uchopiť kormidlo, veď nemám dlane ľudí.“ „Tak ako ti mám pomôcť?“ – pýta sa vietor. „Ja musím ísť vlastnou cestou. Nemôžem letieť s tebou k pevnine, a vlny, tie pôjdu so mnou. Ak nemáš ani plachty, ani kormidlo, iní vyberú smer, kam poplávaš.“

Pred súmrakom sa mraky sklonili k hladine, niesli zname- nie búrky. Odrazu jazyky bleskov obkolesili prázdnu palubu

a hnali loďku čiernou diaľavou, kým nenarazila na bralo a poobíjaná vetrom neuviazla v piesočnej plytčine.

Tak plynuli dni, spájali sa týždne, išli mesiace. Z blízkej pevniny doliehali k loďke slabučké ozveny spevu. Nikdy sa už odtiaľ nepohne! To je koniec vysnenej cesty? Čajky a kormorány sa zahniezdili v dierach vraku. Každé ráno ich videla odlietať. Trepot ich slobodných krídel bol pre ňu výsmechom. „Keby tu bol námorník!“ – vzdychla si loďka.

Po akomsi čase námorník naozaj prišiel. Objavil biednu loďku v ďalekej plytčine. Hneď ju zviazal lanami a odtiahol k pevnine. Dlhé týždne opravoval diery v trupe. Vymieňal jej palubné dosky, tmelil smolou a obnovoval starý lakový náter.

Jedného rána sa znovu ocitla vo vode. Ako šťastne sa cítila, keď ju vlny hojdali. Námorník zložil ŕažké vence sietí, ale až keď na ňu doľahla ŕarcha jeho krokov, začala sa cítiť slobodná.

„Už ma nikdy neopustí, námorník!“ – riekla.

Podľa knihy „*Damianova rieka*“

upravila **Andrea Gmotričová**

Neuveriteľný zázrak v Sýrii

Informáciu o tejto neobyčajnej udalosti, ktorá sa udiala v Sýrii, publikoval v Grécku archimandrita Ignatij (pôvodom zo Sýrie), vykonávajúci funkciu predstaveného gréckeho monastiera „Pastieri“ v Jeruzaleme.

V decembri 2004 informoval arabský svet prostredníctvom televízie, rádia a tlače istý moslim zo Saudskej Arábie dôkaz ohromnej Božej lásky, ktorý radikálne zmenil celý jeho život. Niekoľko rokov predtým uzavrel manželstvo s bohatou moslimkou (obaja patrili medzi veľmi zámožných ľudí). Ich manželstvo bolo šťastné a tento človek veľmi miloval svoju manželku. Avšak ich problémom bolo potomstvo. Vydali množstvo peňazí lekárom, ale nijako nemohli počať dieťa. Jeho najbližšia rodina mu odporúčala, aby si v súlade s moslimským náboženstvom zobral ešte jednu ženu, ktorá by mu porodila dieťa. Avšak on o tom nechcel ani počuť, lebo svoju manželku nadovšetko miloval a netúžil po ďalšej.

Preto sa obaja manželia rozhodli, že keď už nemajú deti, začnú cestovať. Pobrali sa teda najprv do susednej krajiny – Sýrie. Prileteli do hlavného mesta Damask a chceli spoznať históriu a zaujímavosti tohto štátu. Keďže sa tu nevyznali, objednali si ta-

xík. Vodič taxíka im poukazoval všetko, čo sa tu dá vidieť. Počas cesty prišla reč aj nato, že nemôžu mať deti. Taxikár im teda poradil, že v Sýrii existuje svätyňa Siedanagia (z arabčiny Presväta Vládkyňa), ktorá sa nachádza v pravoslávnom monastieri Antiochijského Patriarchátu, kde sa nachádza čudotvorná ikona Presvätej Bohorodičky pomáhajúca bezdetným manželstvám.

Bezdetný pár okamžite poprosil taxikára, aby ich tam zaviezol a oni (aj keď boli mohamedania) pomodlili sa pred touto ikonou. V monastieri im taktiež dali podľa miestnej tradície vypiť trochu oleja a knôtu z lampady, ktorá neustále svietila pred touto ikonou. Takýmto spôsobom totiž Božia Matka už mnohokrát poslala dieťa veriacim rodičom, ktorí často ani neboli pravoslávni. Odchádzajúc z monastiera moslim povedal taxikárovi: „Keď nám kresťanská Mária pomôže počať dieťa, tomuto monastieru darujem 80 tisíc dolárov a tebe, keďže si ma tu priviedol, dám 20 tisíc dolárov.“

Hneď po návrate domov jeho žena počala a o deväť mesiacov porodila zdravého chlapca. Celá rodina priznala, že narodené dieťa bolo „ovocím Božej Matky“. Natešený Arab chcel neodklad-

ne splniť svoj sľub. Zatelefonoval preto taxikárovi, aby ho čakal v Damasku, že tam príde aj so sľúbenými peniazmi.

Z taxikára sa však vyklúľ lakomý a neúctivý človek. Dohodol sa s dvoma svojimi kolegami, že zabijú a olúpia bohatého Araba. Keď teda ten prišiel na letisko, taxikár svojich priateľov predstavil ako jeho ochrancov, aby ich náhodou niekto neolúpil. Moslim teda aj im sľúbil po 10 tisíc dolárov. Na ceste do monastiera však v opustenej oblasti auto zastalo a nevďačníci Araba zabili, ba dokonca mu odrezali ruky, nohy aj hlavu. Telo hodili do kufra a odišli. Z Božej vôle sa im však po ceste pokazilo auto a tak museli zastať. Počas opravy sa pri nich zastavil okoloidúci vodič, ktorý im ponúkol pomoc. Z veľkého strachu ju však vrahovia odmietli. Vodič teda pokračoval v ceste, ale keď sa obzrel, uvidel z kufra ich auta vytekať krv. Hneď pochopil, že niečo nie je v poriadku a rýchlo sa ponáhlal do najbližšej dediny upovedomiť políciu. Božia sila udržala vrahov na mieste a polícia ich tu ešte zastihla. Po otvorení kufra sa všetkým naskytol neveriteľný pohľad. Vychádza z neho Arab so slovami: „Prečo nás vyrušujete? Presvätá Bohorodička mi tu celý čas prišívá ruky, nohy a hlavu a všemohúci Boh mi

daroval život. Pozrite, ostalo zašit' už len malý kúsok.“ A naozaj na ruke zavraždeného človeka bolo vidieť nedožitú časť a všetko ostatné bolo dokonale pozašivané. Neskôr všetci chirurgovia tvrdili, že nikdy v živote nevideli tak precízne prišité časti tela u človeka. A čo sa týka hlavy, k tomu nikto nenachádzal slov. Jeho vrahovia sa z toho zbláznili a ako posadlí kričali: „Čo to má znamenať, veď sme ťa zabili, dokonca aj hlavu sme ti odrezali. Ako to, že si ožil. Ó beda nám.“

Zachránený človek o udalosti ihneď informoval svoju rodinu, aby prileteli do Sýrie a s veľkou vďakou a oslavou Boha sa prišiel pokloniť do spomínaného monastiera. Tomu nakoniec nepodaroval 80, ale 800 tisíc dolárov a to iba na začiatok.

Táto udalosť bola potvrdená aj vysokopreosvieteným Pavlom, metropolitom Chalepským, biskupom Antiochijského patriarchátu.

Nech Spasiteľ Isus Christos modlitbami Presvätej Bohorodičky dá podobnú vieru všetkým, ktorí vyznávajú sväté pravoslávie, aby sme v každej životnej situácii mohli čerpať z nevysychajúceho prameňa našej Cirkvi a Božej blahodate.

Bratczyk č. 261, júl/2005. Z poľštiny preložil a upravil: jerej Peter Soroka

Púť do Lutiny

Slava Isusu Christu!

Už sa pre nás stalo tradíciou, že ku koncu augusta sa koná púť zo Sabinova do Lutiny. A takisto aj tento rok, mimochodom už po jedenástokrát, sa konala púť do Lutiny. V piatok večer sme sa zišli v chráme a slúžili večerňu. V sobotu ráno sme začali sv. liturgiou, po ktorej nasledovalo malé občerstvenie, aby sme vládali chodiť v horúčavách a mohli dôjsť až na Lutinskú hôrku. Význam tejto púte potvrdzuje aj fakt, že s mládežníkmi putovali aj starší ľudia a aj vladyka Tichon. Asi v polovičke cesty sme sa zastavili a trošku sme si oddýchli. Počas tejto prestávky sa k nám prihovoril o. Peter Savčák a svojimi slovami nás ešte viac duchovne posilnil. Ako už býva zvykom, aj pred obcou Lutina sme sa zastavili, poklonili sme sa krížu a vypočuli sme si slová o. diakona Husára, ktorý nás povzbudil v záverečnom stúpaní ku chrámu. Pri samotnom chráme nás privítal o. Dimitrij Paster, ktorý je duchovným správcom cirkevnej obce. Spolu s našimi biskupmi (arcibiskup Ján a biskup Tichon)

sme posvätili vodu pri miestnej studničke a slúžili veseľnočné bdenie. Po celú noc sa v chráme ozýval zvuk spevov aj modlitieb miestnych veriacich, ale aj veriacich z ďaleka. Ako už býva zvykom, chrámová slávnosť vyvrcholila archierejskou liturgiou, ktorú slúžili obaja vladykovia prešovskej eparchie, a aj duchovní z okolia Svidníka, Humenného, Sniny, Bardejova, Prešova a Popradu. Po skončení liturgie bol chod okolo chrámu s čítaním štyroch Evanjelíí.

Chcel by som sa poďakovať všemohúcemu Hospodinovi, ktorý nám požehnal počasie, a takisto aj Presvätej Bohorodičke, ktorá nad nami držala svoju ochrannú ruku. Veľká vďaka patrí veriacim zo Sabinova ako aj z Lutiny, ktorí sa o nás vzorne postarali, duchovným, ktorí počas celej noci slúžili bohoslužby v Lutinskom chráme. Nech všetkých účastníkov Boh žehná a nech im dá „mnohaja i blahaja lita“.

Spasi Hospodi!

Mládežník Miroslav

Púť do Ladomirovej

Tak ako každý rok, aj tento sa vďaka Bohu podarilo zorganizovať už po 21. krát púť zo Stropkova do bývalého monastiera v Ladomirovej. Tohto roku to bolo pre mnohých zvláštne, lebo to bola prvá púť po smrti otca Petra Cupera, ktorý každý rok vyprevádzal pútnikov zo Stropkova na púť.

V sobotu ráno sa v Stropkove slúžila utreňa a svätá liturgia, po ktorej nasledovalo malé občerstvenie, spoločná fotografia všetkých pútnikov, ich následné spočítanie a vydali sme sa na púť do Ladomirovej. Pútnický sprievod viedol otec Vasil Schirta . V tejto procesii boli štyri kríže, ktoré si pútnici medzi sebou striedali, a taktiež veľká ikona svätého Spiridona. Počasie bolo príjemné, ani horúco, ani zima. Počas celej púte zneli pesničky k Isusovi Christovi, Presvätej Bohorodičke a, samozrejme, k Jánovi Krstiteľovi. Pri každom kríži sme sa zatavili a poklonili sme sa. Tak ako každý rok, za obcou Vyslava na kopci pri kríži nás čakalo občerstvenie a beseda s duchovnými, ktorí boli prítomní na púti. Počas cesty sa k nám postupne pripájali ďalší a ďalší pútnici a kňazi. Poslednú zastávku a občerstvenie sme mali v obci Vagrinec, odkiaľ sa berú z Pokrovského chrámu zástavy. Tam sa k nám pripojili poslední pútnici a tým sa počet pútnikov završil na peknom okrúhľom

číisle – 145, čo je zatiaľ najväčší počet pútnikov. Dal by Boh, aby ich bolo každým rokom viac a viac.

Do Ladomirovej sme prišli okolo tretej poobede, kde nás srdečne privítali. Jedenkrát sme obišli chrám a slúžili panychídu pri hrobe archimandritu Savvu Struveho. Potom sme už len čakali na príchod vladyku Jána, aby sme začali chrámové slávnosti. Ako prvé bolo posvätenie vody v studni pri chráme a pokračovalo to celonočným bdením, počas ktorého mohli veriaci pristúpiť ku spovedi a následne k svätému Prijímaniu. Počas noci boli slúžené tri akafisty a to Akafist k Počajevskej ikone Presvätej Bohorodičky, ktorú majú v Ladomirovej umiestnenú na ikonostase. Druhý bol Akafist k svätému Jánovi Krstiteľovi a tretí Akafist k svätému Panteleimonovi, ktorého mošči (ostatky) sa nachádzajú v chráme. Nad ránom boli slúžené tri sväté liturgie, dve v chráme a tretia ako vždy vonku pri chráme. Tretiu archijerejskú liturgiu slúžil náš vladyka Ján, arcibiskup prešovský a Slovenska a mnoho kňazov z okolia. Po liturgii sa konal ešte chod okolo chrámu, ktorým sa chrámové slávnosti skončili.

Som veľmi rád, že som sa mohol zúčastniť 21. púte a na krásnom slúžení v Ladomirovej.

Bohoslovec Miroslav

Vo zdravíji, i vo spaseníji,

Sviatosť korunovania do manželského stavu prijali dňa 24. septembra dvaja absolventi našej Pravoslávnej bohosloveckej fakulty a aktívni mládežníci Peter Dobrík a Valéria Džmurová. V Lukovskom pravoslávnom chráme ich sobášil o. Marek Ignacík spoločne s o. Štefanom Šakom. Naším dobrým priateľom, novomanželom prajeme veľa radosti, síl a hlavne Božieho požehnania do ich spoločného života.

Redakcia Istiny

na mnohaja i blahaja lita!

S rovnakou radosťou vstúpili do manželstva naši mládežníci - študent Pravoslávnej bohosloveckej fakulty Miroslav Pavlenko a jej absolventka Adriána Šiketová. Svätú tajinu manželstva vykonal archimandrita Serafim (Fedík) v pravoslávnom chráme v Cejkove. Aj Vám, drahí novomanželia, prajeme hojnosť Božieho požehnanja a šťastný život.

Redakcia Istiny

Pomoc indonézskym deťom

Ak môžete, prispejte na pravoslávne misijné centra v Indonézii, ktoré sa starajú o choré a chudobné deti. Kontaktná osoba: s. Helena Tišková, Prešov.

SPASI HOSPODI!

Peniaze môžete poukázať peňažnou poukážkou na adresu:

BPM Syndesmos
Bayerova 8
080 01 Prešov

Správa pre adresáta: Pomoc indonézskym deťom.

Oznam pre odberateľov časopisu Istina.

Drahí odberatelia, touto cestou by sme Vás chceli oboznámiť s jednou zmenou, ktorá nastane od roku 2012. Nakoľko sa ceny poštovného neustále zvyšujú, museli sme pristúpiť k tomu, že od všetkých odberateľov, ktorí si nechávajú posilať Istinu poštou, prosíme uhrádzať aj poštovné vo výške 5 € ročne. Teda celková suma, ktorú od roku 2012 budú všetci jednotlivci platiť za odoberanie Istiny (doposiaľ 5,40 €), bude 10,40 € (netýka sa PCO).

Za pochopenie srdečne ďakujeme.

Redakcia Istiny

Zemiaková roláda so zeleninovou plnkou

700 g zemiakového pyrė
3 PL zemiakového škrobu
250 g cibule
250 g mrkvy
250 g hrıbov
olej
soľ
čierne korenıe

Zemiakové pyrė zmiešame so škrobom. Plech vyložíme papierom na pečenie a pyrė na neho rozotrieme do tvaru obdĺžnika. Dáme zapiecť do rúry vyhriatej na 200 °C asi na 15 – 20 minút. Medzitým si pripravíme plnku. Cibuľu nadrobno nakrájame a orestujeme na oleji, pridáme postrúhanú mrkvu a huby. Dusíme do mäčka. Na plát zo zemiakového pyrė navrstvíme zeleninovú plnku a pomocou papiera na pečenie zvinieme. Povrch rolády potrieme olejom a pečieme ďalších 15 minút do zlatista.¹

¹ http://www.good-cook.ru/vtoroe/vtoroe_212.shtml

Plnená tekvica

1 tekvica
1 šálka ryže
1 cibuľa
3 paradajky
3 zúbky cesnaku
2 šálky rozmrveného ražného chleba
olej
soľ
čierne korenıe

Tekvicu ošúpeme, odkrojíme „pokrievku“ a vydlabeme. Ryžu predvaríme. Cibuľu pokrájame nadrobno a orestujeme na oleji. Zmiešame ryžu, cibuľu, paradajky pokrájané na kocky, roztláčený cesnak, soľ a čierne korenıe podľa chuti. Tekvicu naplníme zmesou a vrch husto posypeme rozmrveným chlebom. Vložíme do hlboké-

ho plechu a zalejeme malým množstvom vody. Pečieme na strednej pričke rúry pri 200 °C, kým nie je tekvica hotová.²

Banánové muffiny

2 banány
2 PL medu
2 PL rastlinného oleja
1 šálka ľubovoľných orechov posekaných na väčšie kúsky
1 vanilkový cukor
1 ¼ šálky hladkej múky
1 ČL sódy
1 ČL kypriaceho prášku do pečiva

Banány rozpučíme na kašu. Pridáme med, rastlinný olej a vymiešame. Do vzniknutej masy pridáme zvyšné suroviny a dobre vymiešame. Formu na muffiny vyložíme papierovými

2 <http://www.povarenok.ru/recipes/show/22304/>

košíčkami alebo vymažeme olejom a vysypeme múkou, Ak máme silikónovú

formu, muffinky sa krásne vyklopia aj bez vymazania. Jamky naplníme do ¾ cestom a pečieme pri 200 °C 15 – 20 minút na prostrednej pričke rúry. Po upečení muffiny necháme vo forme ešte 5 minút vychladnúť a podávame.³

Pripravila Markella

3 <http://www.povarenok.ru/recipes/show/51330/>

POZVÁNKA NA ČESKOSLOVENSKÉ SETKÁNÍ PRAVOSLAVNÉ MLÁDEŽE

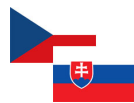

Program duchovního setkání na téma

ZPÍVÁM MODLITBU SRDCEM

27. – 30. 10. 2011

monastýr sv. Gorazda v Hrubé Vrbce (ČR)

Čtvrtek, 27. 10. 2011

17:00 Příjezd účastníků a registrace

19:00 *večeře*

20:00 Velká večerní s litíjí

Pátek, 28. 10. 2011

08:00 Liturgie při příležitosti svátku sv. knížete Rostislava Moravského

10:30 *snídaně*

11:00 Modlitební pravidlo v životě pravoslavného křesťana:

1. sekce: Obsah ranních a večerních modliteb

2. sekce: Přednes a zpěv modliteb

13:00 *oběd*

14:00 S větrem v zádech za větrným mlýnem

16:00 1. sekce: Bohoslužebné knihy a jejich praktické použití

2. sekce: Přednes a zpěv modliteb

18:00 *večeře*

19:00 Večerní

20:00 Odkaz sv. knížete Rostislava dnešku (duchovní beseda s pravoslavnými kněžími)

21:00 Večerní modlitby

Sobota, 29. 10. 2011

8:00 Akathist k sv. novomučedníku Gorazdu

9:00 *snídaně*

10:00 „Modlitebníčkový workshop“

13:00 *oběd*

14:00 Duchovní píseň nás spojuje ...

16:00 Úklid pokojů, toalety a kuchyně

17:00 Pravoslavní bez hranic – duchovní pouť na Slovensko

18:00 Velká Večerní s litíjí v Brezové pod Bradlom (SK)

19:00 Jedna Církev, jedna mládež (společný večer českého a slovenského BPM)

Neděle 30. 10. 2011

8:00 Jitřní

10:00 Sv. Liturgie

13:00 *oběd*

14:00 Zakončení setkání

Organizační údaje:

Účast je potřeba nahlásit **nejpozději do 23. 10.**
Martinovi Létalovi na email: letalm@seznam.cz nebo
na tel.: 608 377 545.

S sebou krom běžných věcí i karimatku a spacák.
Účastnický poplatek je 150 Kč.